

[Statsministeren.]

Ogsaa alt dette er maaske naturligt, det er i hvert Fald Vidnesbyrd om, at de ærede Medlemmer varetager deres Klasses Interesser. Og Handelen, den ønsker den frieste mulige Adgang til at drive Handel for dervedst at sikre Udøverne af Handelen en Indtægt. Haandværk og Industri ønsker selvfølgelig sikret den bedste mulige Afsætning af Produkterne, thi Sikkerheden giver ogsaa Mulighed for den største Indtægt og den mindste Risiko. Og Formueejerne, de ønsker Fritagelse for Formueskat. Det er ikke saa længe siden, at visse kendte Folk fra Godsejerkredse løb Partiformændene og Ministeriet paa Dørene for at faa Fritagelse for Afgift af Successorformuerne, de Formuer, der er henlagt til Godserne. De Folk er blevet meget vrede, fordi de ikke fik denne Indrømmelse ad politisk Vej. Og Storaktionærerne, ja, de er Modstandere af Skat paa Aktieudbytte og alt, hvad der har Forbindelse dermed. Og saaledes fremdeles. Alle disse og endnu flere Interessegupper søger at faa deres Interesser varetaget ogsaa i det politiske Liv. Det er intet andet end en Selvfølge, og alle sammen, fra den rigeste til den fattigste, søger de at benytte ogsaa den politiske Vej til Opnaaelse af de Formaal, de hver maatte have. Men det er forkasteligt, hvis man ikke vil søge at afpasse Forholdene saaledes, at de, der er længst nede og haardest ramt, faar den Støtte, som de har fornøden, ved Hjælp fra dem, der har evnet at tilegne sig en Broderpart af det Arbejdsudbytte, som mange har været fælles om at fremskaffe. Det er alle de forskellige Interessegupperes Pligt under den nu bestaaende økonomiske Samfundsordning at indordne sig under Hensynet til alle berettede Dele af Samfundet. Det bliver først Egoisme, naar en Klasse siger: Alt for mig, og saa er det ligegyldigt med de andre! Men saaledes har Socialdemokratiet aldrig talt, og derfor er det ærede Medlems Tale ikke en redelig Skildring af Forholdene.

Saa skal der jo i øvrigt en vis Portion Galgenhumor til at foreholde os Udsigten til Fald. Da det ærede Medlem spaaede det, sagde jeg med et Suk til mig selv: Naa, nu igen! Jeg har hørt om dette „Fald“ i 40 Aar, saa længe jeg har deltaget i offentlig Virksomhed. Ved Aarhundredets Begyndelse var der her i Tinget 92 Venstremænd og 14 Socialdemokrater. Tinget bestod af 114 Medlemmer. Nu er vi 149, og nu har Venstre 28 Mand; det er vist saadan noget som 17 pCt., medens det havde 80 pCt. i 1901, og vi har nu 68 Medlemmer i det Ting, hvor vi ved Aarhundredets Begyn-

delse havde 14. Mon det virkelig er gaaet ad denne Udviklingslinie i Kraft af Dumhed i det danske Folk og i Kraft af slette Egenskaber, saaledes som det ærede Medlem har skildret det? Mon virkelig de 14, de 16, de 24 Mand, og hvad de nu efterhaanden blev til, mon de virkelig har været saa dygtige, at de har kunnet købe det ene Befolkningslag efter det andet, uden at Venstre har anet det mindste om det? Mon disse 14, 18, 20 Mand har kunnet gennemføre den ene Lov efter den anden af dem, som det ærede Medlem nu kalder for Lovene, hvorved man køber Befolkningslagene? Ja, jeg overlader det ærede Medlem at tænke nærmere over disse Problemer, og jeg overlader udenforstaaende at dømme og imødeser Fremtiden med mere Ro, end det ærede Medlem Hr. Krug har Raad til.

Det ærede Medlem stillede forskellige Spørgsmaal, flere overflødige, og han brugte mange helt ubegrundede stærke Ord, synes jeg. Hvad der er nævnt i Aabningstalen den 1. Oktober, er det naturligvis Hensigten at forelægge for Rigsdagen. Hvorfor antydede det ærede Medlem, at der var et eller andet af det, vi kunde tænke os at snyde os fra? Er det erfaren Mand, vi gæster? Det er selvfølgelig Hensigten at forelægge det, der er nævnt i dette Program, for Rigsdagen, men vi har jo dog endelig kun været her en Uges Tid, saa det ærede Medlem faar undskyldte, at det ikke er kommet alt sammen endnu. Udligningsfond og Gældssanering, Arbejde og Understøttelse til de arbejdsløse, det skal alt sammen komme til Behandling. Hvorfor skulde vi dog berøve det ærede Medlem den Glæde at se alle disse Forslag?

Det ærede Medlem spurgte ogsaa om en Resolution fra en Landarbejderkongres, som jeg havde aabnet. Naar jeg ser bort fra, at det ikke var en Landarbejderkongres, og at jeg ikke har aabnet denne Kongres, saa er det ellers rigtigt nok med denne Resolution. Og denne Resolution, som det ærede Medlem taler om, den har jeg her, og den indeholder ganske rigtigt en Række forskellige Betragtninger over Arbejdsforhold, Lønforhold, Landkommunernes Løntrykkeri, Lærlingeforhold, Boligforhold paa Landet og meget andet. Det vilde vist føre for vidt, om jeg skulde tage Standpunkt til alt det i dette Øjeblik. Resolutionen vil blive bedømt dér, hvor dette maa foregaa; og naar Tiden er til det, saa kommer Resultatet sikkert i Form af de Lovforslag, der maatte være paakrævet i Henhold til denne Resolution.

Endelig talte det ærede Medlem om